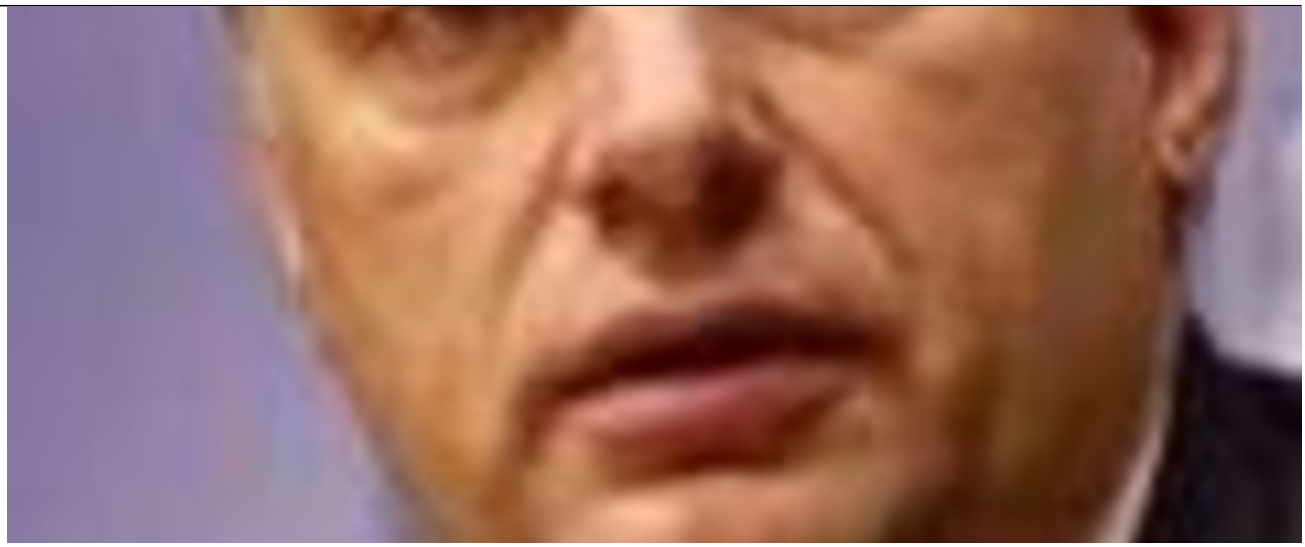

A nemzet

2011 május 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

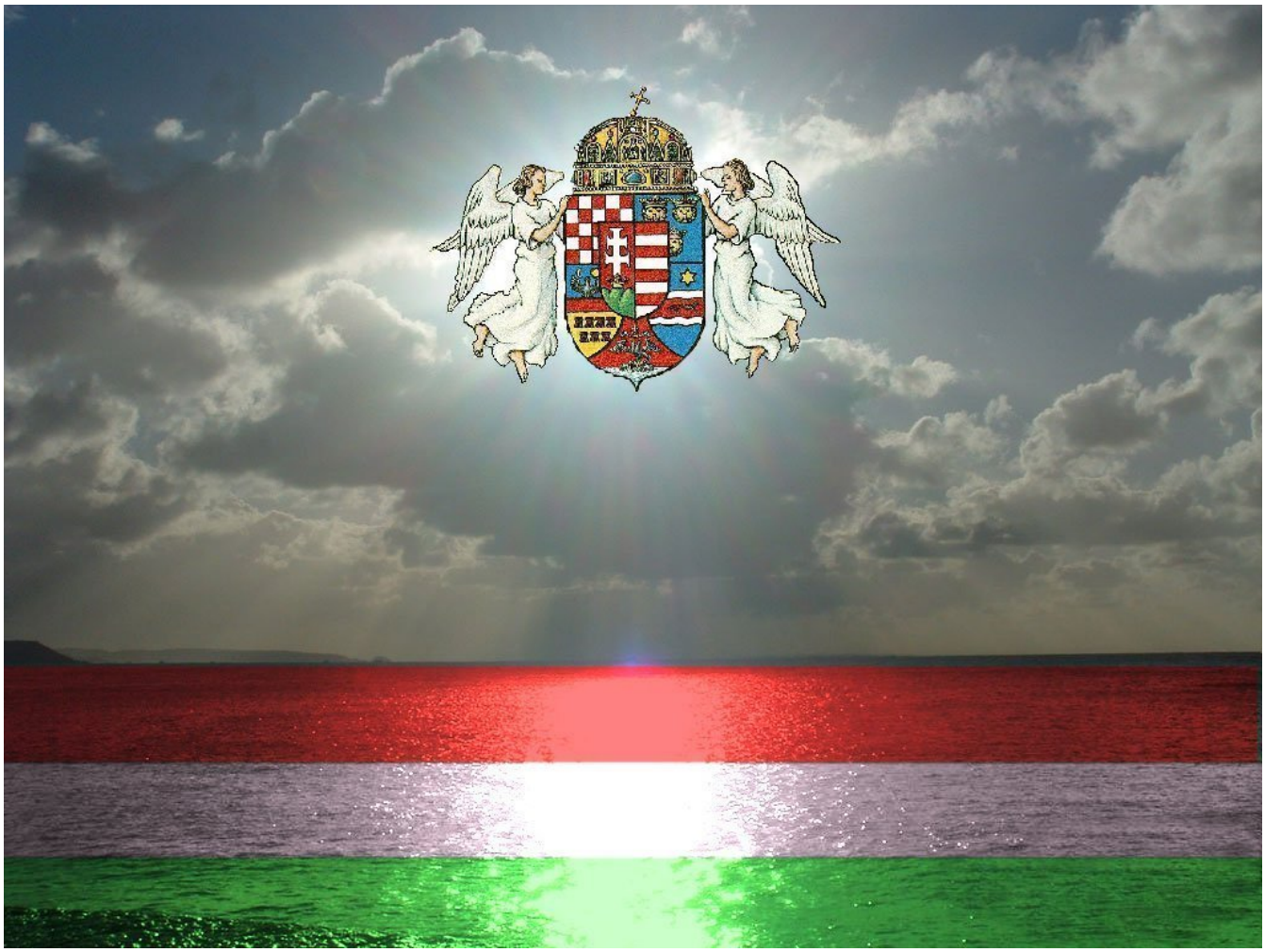
- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ha egy ország nem biztos saját magában, ha nincs önbecsülése, ha nem ismeri szellemi alapjait, akkor gazdaságilag sem lehet sikeres – nyilatkozta a minap Orbán Viktor miniszterelnök egy interjúban, a Frankfurter Allgemeine Zeitung német konzervatív napilap internetes kiadásában.

Azaz csak akkor lehetünk er?sek, ha van nemzeti önbecsülésünk, ha van hitünk, ha van identitásunk. Az elmúlt csaknem százötven év magyar miniszterelnökei közül kevesen fogalmazták meg ennyire tisztán, hogy miként maradhatunk meg, miként maradhatunk fenn. A nemzeti program feszített tempójú végrehajtásánál követhet el hibákat Orbán Viktor és kormánya, amely akár komoly népszer?ségvesztéssel is járhat, azonban a biztonságosabb jöv? építése áldozatokat kíván mindannyiunktól. Ezt kívánta t?lünk *Gyurcsány Ferenc* volt miniszterelnök is – fájni fog, mondta, nem kicsit, nagyon –, de ?k, a balliberálisok a megszorításaikkal egyben totálisan eladósították, kisemmizték az országot. Miért tehették? Mert önbecsülésében, önbizalmában megrendült a magyarság. Ezt is vissza kell szereznünk!

A kommunizmus öröksége máig kísért a kapitalistává átvedlett szocialista-liberálisok képében. A *Magyar Bálint-féle* oktatáspolitika, történelmi szemlélet valójában alig különbözött az ötvenes évekbeli Révai József-féle kurzustól. *Rákosiék Molnár Erik, Andics Erzsébet* párttörténészekkel az élen kiirtották a nemzeti múlttal, hagyománnyal kapcsolatos nézeteket, magát a szellemiséget. Átírták a magyar történelmet, hamis következtetéseikkel szembefordították a nemzeti függetlenségi harcokban a nemességet a parasztsággal, a köznéppel. Ami a valóságban csak részben volt igaz. Magyarán deheroizálták történelmi múltunkat, miközben ránk sütötték a nacionalista, soviniszta és olykor a fasiszta jelz?t. Nem véletlenül tették indexre Hóman Bálint és Szekf? Gyula Magyar történet köteteit, vagy nem ajánlottnak tekintették a Szilágyi Sándor szerkesztésében, szakavatott történészek által írott, A magyar nemzet története cím? tízkötetes munkát. Magyar Bálint, a rendszerváltás utáni szabad demokrata oktatáspolitikus ugyan nem tett tiltólistára történelmi munkákat, de az érettségi tárgyakból kivette a történelmet, és számos intézkedésével súlyos károkat okozott a fiatalok identitásának kialakulásában. A rendszerváltás huszonegy évéb?l tizenkét évet vesztegettünk el, hogy végre helyrerakjuk az elmúlt száz év történelmének tudományos, elfogulatlan értékelését. Például várat magára – a tankönyvekben is – az úgynevezett ?szirózsás forradalom és a Tanácsköztársaság tragikus hatása Magyarország szétdarabolásában, vagy nyilvános feltárásra vár a Magyar Kommunista Párt, a Magyar Dolgozók Pártja és a Magyar Szocialista Munkáspárt szerepe 1945-t?l 1956-on át 1989-ig, az ország eladósításáig. E történések értékelése, tisztázása mind-mind szerepet játszik önbecsülésünk helyretételében.

Emlékeztetni kell arra is, hogy mennyire nem számítottunk, amikor a Nemzeti Színházat – *Lotz Károly és Székely Bertalan* freskóival – felrobbantották *1965. április 23-án*. Az örökbecs? dal is róla fogant: *„Hétre ma várom a Nemzetinél, / ott ahol a hatos megáll”.* Hogy Kádárék múltunk, kulturális értékünk egy darabját semmisítették meg, az a magyarság nemzeti érzelmeinek sárba tiprása. S hány ilyen esetet lehetne felsorolni 1945-t?l! A Fidesznek és jobboldali pártszövetségeseinek kellett gy?znie ahhoz 1998-ban, hogy végül minden balliberális sajtótámadás ellenére felépüljön a Duna-parton az új Nemzeti Színház. Nem sok örömünk volt eddig benne. A Magyar Bálint-i és a hilleri kultúrpolitika szinte szám?zte a valóban nemzeti magyar szerz?k darabjainak színre vételét. *Katona József, Móricz Zsigmond, Illyés Gyula, Németh László, Páskándi Géza, Csurka István, Süt? András, Gyurkovics Tibor, Szakonyi Károly* és sorolhatnánk tovább, mintha nem léteznének. ?ket kellene folyamatosan színen tartani, hiszen mindig jönnek a fiatal nemzedékek, akik tudni szeretnének múltjukról, a gyökerekr?l.

A kiegyezés utáni évtizedek kegyelmi állapotot jelentettek a magyarságnak. A nemzeti együttérzés jegyében ekkor mutatta meg európai szint? alkotó tehetségét a magyar építészet, a tudomány, ekkor tárhatta fel múltját kend?zetlenül a magyar történetírók és írók sora, és ekkor foglalta össze történelmi múltunkat a magyar képz?m?vészet, különösen a festészet – Székely Bertalannal, Madarász Viktorral, Zichy Mihállyal, Munkácsy Mihállyal és Feszty Árpáddal az élen. A Nemzeti Galériában alkotásaik nagy része együtt látható, de részévé kell váljon a fiatalok nemzeti önazonosságtudatának is. Még szerencse, hogy az ezeréves magyar keresztény állam ünneplése a Fidesz kormányzása alatt történt. Mert a jelz?k ellenére méltó módon emlékeztünk. Nem kell azon gúnyolódni, hogy a magyar az egyetlen távolról érkezett nép, amely fennmaradt a Kárpát-medencében. Ennek oka nemcsak él?, fejl?d? magyar nyelvünkben keresend?, hanem abban is, hogy Szent István koronája, a Szent Korona a több évszázados történelmi viharok ellenére ezer éve népünk összetartó ereje, szimbóluma.
Stefka István, magyarhirlap.hu

Ajánló